

Bobby Sands, der døde under en sultestrejke tilbage i 1981, er et populært motiv på mange vægmalerier i Falls Road-området.

Et levn fra urolighedernes tid

I Nordirland finder man stadig en række af de såkaldte peace walls, der adskiller de protestantiske og katolske kvarterer. FRI er taget på tur langs den mest berømte af slagsen.

TEKST & FOTO: JESPER MØLLER - FRI@BERLINGSKEMEDIA.DK

Muren er på dette sted syv-otte meter høj og bestemt ikke noget kønt syn. I bunden er der graffiti-overmalede betonsten med et stort stykke grønt metal oven på, og overst er hegn med brede stolper, der dog trods alt leder lidt lys ind.

Muren bugter sig flere hundrede meter, inden den slutter ved en tung, hvidmalet metalport med skarpe pigge på toppen, så den ikke lige er til at klatre over. Porten er åben, men den kan lukkes, hvis det skønnes nødvendigt.

Vi befinder os ved en af de såkaldte peace walls i den nordirske hovedstad Belfast.

Umiddelbart er der ikke meget peace over den, men ideen med murens opførelse var at afskærme de stridende befolkningsgrupper fra hinanden.

Den flere kilometer lange mur bugter sig mellem det protestantiske beboelsesområde, Shankill, og det katolske, Falls Road, der ligger lige op ad hinanden i den vestlige del af Belfast. Muren er den mest berømte af en række tilsvarende mure i både Belfast og andre nordirske byer.

De fleste af murene blev bygget i 1970'erne under de omfattende sekteriske uroligheder mellem protestanter og katolikker – også kendt som unionister og nationalister. Konflikten kerne er, at stort set alle protestanterne ønsker at bevare Nordirland som en del af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (United Kingdom), mens langt størstedelen af katolikkerne omvendt ønsker Nordirland genforenet med Republikken Irland.

Selv om der i dag yderst sjældent er sekteriske uroligheder i Belfast, kører dele af politiet stadig rundt i armerede køretøjer.

Fortsættes side 10

Hylder de faldne

Vi er på tur i en af de såkaldte black cabs, store rummelige sorte taxaer med plads til fire personer bagi, der i Belfast ofte benyttes til byrundture.

Vi begynder og afslutter turen i katolske Falls Road med et besøg i protestantiske Shankill undervejs. Begge områder er typiske arbejderkvarterer præget af endeløse toetagers række-husbyggerier.

Man er ikke et sekund i tvivl om, hvornår man kommer ind i Shankill. Her vajer det britiske flag Union Jack overalt sammen med de blå, røde og hvide farver, der symboliserer tilhørsforholdet til United Kingdom. Helt anderledes er det i katolske Falls Road, hvor Irlands grøn-hvide-orange flag ses adskillige steder.

Mest karakteristisk for begge områder er de mange gavl- og vægmalerier. Her hylides især de faldne under konflikten, der startede i slutningen af 1960'erne og officielt sluttede i 1998 med "Langfredags-aftalen".

I Falls Road er det helt store ikon Bobby Sands, der efter 66 dages sultestrejke i 1981 døde i Long Kesh-fængslet. Hans portræt fylder stribevis af vægmalerier i området.

Konflikten er ikke glemt

Undervejs på turen fortæller vores chauffør og guide Billy passioneret

om konflikten, som også kaldes for "The Troubles". Som deltager får man mest ud af hans mange kommentarer, hvis man hjemmefra har sat sig lidt ind i datidens konflikt.

Ifølge Billy er områder som Shankill og Falls Road stadig næsten udelukkende henholdsvis protestantiske og katolske, da folk fra den modsatte trosretning ikke er velkomne. Omvendt er mængden af "blandede kæresteforhold og ægteskaber" mellem protestanter og katolikker i stigning i Belfast, så integrationen er på vej frem.

I år er det 25 år siden, at "Langfredags-aftalen" blev indgået, og den væbnede konflikt mellem protestanter og katolikker er for længst forbi. Men taler man med de lokale i Shankill og Falls Road, erfarer man hurtigt, at mistroen mellem de to befolkningsgrupper ikke er overstået. De dybe ar fra "The Troubles" er mange år om at hele, og fortidens strid er ikke glemt, selv om det ikke længere regner med flasker og brandbomber ind over murene.

Ikke desto mindre bliver antallet af peace walls færre, og flere steder placerer man nu virksomheder som en slags bufferzone der, hvor murene tidligere stod. Portene, der under konflikten kun var åbne i dagtimerne, lukkes i dag kun i sjældne tilfælde, så der er tydelige tegn på forsoning.

Store, tunge metalporte forbinder de forskellige dele af den peace wall, der adskiller Shankill og Falls Road.

Rundture til Belfasts peace walls

Flere lokale firmaer i Belfast tilbyder rundture til Shankill og Falls Road. FRI var med guiden Billy Scott, der driver firmaet Touring Around Belfast.

Belfasts peace walls findes i mange forskellige udformninger: nogle meget høje, andre lave og med pigtråd og mange med kunstfærdige udsmykninger og politiske budskaber.

Da der var flest af slagsen, havde de en samlet længde på omkring 30 kilometer. Der er politiske kræfter i gang for at fjerne murene. Mange beboere i de berørte områder mener dog, at murene skaber tryghed og ønsker at beholde dem.

I Shankill-området er mange for- og baghaver draperet med Union Jack og de britiske farver.

Union Jack vejer ved dette store gavlmaleri til ære for en protestant, der døde under "The Troubles".

Billy Cross tilbyder ture til blandt andet forskellige peace walls i sin "black cab".

Mindetavle for en række katolikker, der døde under "The Troubles".